

Hvor stor skal den pulje være? Hvem skal have pengene? Hvad bliver præmisserne for det? Derfor synes jeg, at det er noget flot, når hr. Mogens Jensen bare står og siger, at vi har sikret det.

Selvfølgelig skal man da tage og give. Men så vidt jeg kan se, har man bare givet fra Socialdemokraternes side. Hvad har man fået? Hele problemet består i, at regeringen har fået lokket hr. Mogens Jensen og Det Radikale Venstre til at stemme for et lovforslag, som man ellers var imod, uden i virkeligheden at give noget som helst.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg vil bare spørge hr. Holger K. Nielsen, om ikke han synes, det er vigtigt, at Kanal København kan fortsætte som kommerciel tv-station. Kan hr. Holger K. Nielsen ikke bekræfte, at det, der stod i lovens bemærkninger før forhandlingerne med Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, præcis var, at det kunne der ikke være sikkerhed for, men at der nu med et fælles betænkingsbidrag er afgivet en fælles enig indstilling fra regeringspartierne plus Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne om, at Kanal København skal fortsætte som græsrodsstation? Er det ikke positivt, vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu må vi se på, hvad der rent faktisk er aftalt. Som jeg vurderer det, er der tale om nogle temmelig luftige betragtninger, men lad os nu se på det. I hvert fald forekommer det mig, at de ting, man har fået ind, isoleret set – jeg ved det ikke helt præcist – kan være fornuftige; noget af det. Men på den anden side er der stadig væk tale om, at man har en meget begrænset sum penge, hvor man så målretter nogle af pengene til visse stationer. Hvem går det ud over? Hvem får dårligere vilkår på grund af det her? Hvorfor gør man, som man vil? Hvad er præmisserne for det? Hvor mange penge handler det om? Kan de overleve på det?

Der er så mange uafklarede ting i det her, og jeg synes, det er meget, meget flot, at hr. Mogens Jensen kan stå og give garantier for, at den og den er reddet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Hr. Kim Andersen som ordfører.

Kim Andersen (V):

Jeg vil bare sige, at man jo kan være politisk uenig, og det er i vid udstrækning det, vi er her for. Men tingene skal jo foregå ordentligt og oplyst og have en seriøs behandling. Derfor har vi naturligvis også lyttet til de ønsker, der er fremsat heroppefra om at få forslaget tilbage efter andenbehandlingen. Vi har nu indkaldt til et udvalgs møde i Kulturudvalget kl. 16.30 eller 5 minutter efter førstebehandlingen af den næste sag, L 96, og her er der også stillet et samrådspørgsmål til kulturministeren. Han vil komme til stede for at besvare det spørgsmål og dem, der måtte følge, så alle efterfølgende kan føle sig godt oplyst i denne sag.

Kl. 15.35

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

35) Første behandling af lovforslag nr. L 96: Forslag til lov om ændring af lov om distributionsliskud til visse periodiske blade og tidsskrifter. (Støtte til dagbladslignende publikationer).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 30/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellen Trane Nørby (V):

Da Venstres ordfører, hr. Flemming Damgaard Larsen, desværre ikke kan være her i dag på grund af møder andetsteds, har jeg lovet at læse ordførerens tale op.

Venstre støtter lovforslaget om distributions-tilskud til visse periodiske blade og tidsskrifter. Venstre hilser det meget velkommen, at der sikres distributionstilskud til periodiske blade og tidsskrifter, også selv om de er kommercielt udgivne. I et så lille sprogområde som det danske er det meget vigtigt, at vi er særlig opmærksomme på de forhold og rammebetingelser, som netop sikrer mangfoldigheden inden for udgivelsen af også dagbladslignende publikationer.

I et demokratisk samfund er forudsætningen, at der kan føres en demokratisk debat på et veloplyst grundlag. Det er de publikationer, der er tænkt på i forbindelse med lovforslaget, og som lovforslaget i høj grad er medvirkende til at sikre. Det er derfor også vigtigt at understrege, at forudsætningen for distributionstilskud er, at der er tale om blade, der henvender sig til en bred kreds af læsere, og ikke til en lille snæverskare med et indskrænket interessefelt.

Venstre er også meget glad for, at tilskuddet tildeles udgiveren af det pågældende blad direkte og ikke en bestemt distributør. Derved sikres det også, at den pågældende bladudgiver løbende kan sikre sig, at der benyttes den distributør, som bedst når den målgruppe, som den pågældende udgiver har med sit blad. Desuden vil der jo også være fri konkurrence på området mellem de forskellige distributører, og det kan sikre den mindste distributionsomkostning for udgiverne.

Ordningen indebærer, at der sker en ikke uvæsentlig forenkling samt forbedring set i forhold til den situation, der eksisterer i den nuværende ordning.

Regeringen har levet op til, at denne ordning, vi lægger frem nu i lovforslaget, ikke er en spareøvelse, idet der i de foregående år er blevet udbetalt 7,6 mio. kr. i støtte til momsfrigitte uge- og månedblade, mens der med det her lovforslag foreslås oprettet en pulje på 10 mio. kr. Dermed sikres det også, at nye blade kan komme ind under ordningen.

Dette kan meget vel ske, da nyordningen opererer med nye støttekriterier. I den forbindelse er det vigtigt for Venstre, at ordningen er så objektiv som muligt. Den forpligtelse skal vi leve op

til for at sikre en demokratisk debat. Derfor må kriterierne for støtte udarbejdes, så de er meget eksakte.

For Venstre er det helt naturligt, at ordningen træder i kraft med virkning fra den 1. januar 2006, uagtet at der vil gå lidt tid med at få ordningen modificeret, og at ikrafttrædelsestidspunktet dermed vil sikre, at bladene ikke kommer i klemme ved ophør af den eksisterende ordning.

På den baggrund hilser Venstre forslaget velkommen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg skal give ordet til hr. Mogens Jensen som ordfører.

Mogens Jensen (S):

Socialdemokraterne finder det positivt, at regeringen med det her lovforslag viser vilje til at sikre fortsat tilskud til de dagbladslignende publikationer, som kom i klemme, da regeringen jo selv i foråret besluttede at skære portostøtten væk for momsfrigitte uge- og månedblade.

Men nok en gang er der her fra Folketingets talerstol grund til at beklage, at regeringen ikke ønsker at sikre en stærk og samlet debat og en stærkere sammenhæng i den medie- og pressestøtte, der gives i Danmark. Sådan som medierne udvikler sig med store sammenfald i ejerskabet af de forskellige medietyper og en mere omfattende samdrift og samarbejde medietyperne imellem, er der jo mere end nogen sinde behov for, at Folketinget ser samlet på hele mediestrukturen og de støtteordninger, der er knyttet hertil, for at sikre en moderne mediestøtte, der bl.a. også tager hensyn til de mange nye medietyper, som skyder frem i de her år.

Kl. 15.40

Hvis dette skal lykkes, burde regeringen sikre, at den støtteordning, vi i dag diskuterer i forbindelse med L 96, har et direkte sammenfald med den kommende støtteordning for dagblade, og at begge de her ordninger kom til at træde i kraft samtidig, nemlig pr. 1. januar 2007. Så ville vi have mulighed for at gennemføre en ordentlig og sammenhængende politisk debat om hele medieområdet partierne imellem, bl.a. i forbindelse med det medieførlig, som alligevel skal forhandles her i løbet af efteråret.

Men med den måde, som regeringen håndterer det her på, kommer lovgivningen nu i tre og fire forskellige tempi, hvor vi ikke har nogen som helst garanti for sammenhængen i forslage-

ne, og også uden en ordentlig debat. Det er meget uhensigtsmæssigt. Derfor vil jeg også opfordre kulturministeren til at ændre dette lovforslags ikrafttræden, så vi får en direkte sammenhæng til støtteordningen for dagbladene, og så vi får en mulighed for at drøfte hele medieområdet samlet i foråret, herunder også hvordan vi fortsat kan sikre ordentlige vilkår for fagbladene, som jo er blevet beskåret voldsomt i portostøtte.

Under alle omstændigheder er det altså ikke anstændigt, at det her lovforslag hastes igennem med tilbagevirkende kraft, fordi regeringen ikke har formået at tilrettelægge en ordentlig proces. Allerede i foråret blev der jo her i Folketinget vedtaget en dagsorden, der pålagde regeringen at fremsætte forslagene i en sammenhæng, ikke mindst med mellemkomst af Dansk Folkeparti.

Resultatet af det er altså nu blevet dette hu og hej og hast-forslag, som ikke mindst giver de berørte medier helt urimelige vilkår i forhold til at tilpasse sig de nye regelsæt. Hvis regeringen vil presse loven igennem nu, ville det eneste rigtige være, at den nuværende støtteordning forlænges, indtil love og bekendtgørelser er helt på plads, så medierne får en reel chance.

Jeg glæder mig meget til at høre Dansk Folkepartis ordfører tale om den her problemstilling, idet det jo hele tiden har været et krav fra partiet, at der netop skulle være en sammenhæng mellem de to støtteordninger, og at der skulle være en fælles tidsfrist i forhold til ikrafttræden. I forhold til det konkrete lovforslag, som det ligger, er der en række forhold, som skal præciseres fra regeringens side, før det kan danne baggrund for en ordentlig støtteordning.

Det er ikke mindst vigtigt, at støttekriterierne er så objektive som overhovedet muligt i forhold til gennemsigtigheden i støttereglerne, men også af hensyn til EU-reglerne. Her er der grund til at hæfte sig specielt ved de forslag, som Dansk Fagpresse har leveret i sit hørings svar til loven, og som er vigtige bud på, hvilke præciseringer der er behov for, både hvad angår målgrupper, geografisk udstrækning og størrelse, og hvad angår bladernes indhold.

Endelig er det også nødvendigt, at vi sikrer en tilstrækkelig økonomi i de støtteordninger, som skal vedtages. Det gælder også, når det handler om Dansk Fagpresses understregning af, at indskrænkningen af støtteordninger til kun at gælde blade i abonnement i så fald også bliver nødt til at gælde for dagblade. Men vi ved jo intet som helst om, hvorvidt det bliver tilfæl-

det eller ej, ligesom vi heller ikke ved, hvordan mediestøtten kommer til at spille sammen med indholdet i et kommende medieforlig.

På det her løse grundlag, hvor vi kan ende med at komme til at vedtage et lovforslag i blinde, vil Socialdemokraterne foreløbig forbeholde sig retten til at undlade at stemme ved lovforslagets behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg skal give ordet til næste ordfører, som er fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Der kan være mange grunde til, at Dansk Folkeparti er glad for at være med som regeringens parlamentariske grundlag. I dette tilfælde har vi indgået en aftale om ændring af distributionstilskud til visse periodiske blade og tidsskrifter, og vi mener, at denne ordning bliver meget nemmere at gå til end de gældende regler.

Alene det forhold, at portobefordringsstøtten i denne pulje går til udgiveren af dagbladslignende publikationer, gør, at en udgiver har en meget større frihed til selv at kunne vælge sin distributør. Det er heller ikke ofte sådan, at hørings svarene umiddelbart altid er positive over for et lovforslag, eller at de bemærkninger, som høringspartierne kommer med, bliver efterlevet eller blot taget til efterretning. I dette tilfælde mener jeg virkelig, at kulturministeren indgående ikke alene har noteret sig høringsparternes bemærkninger, men også har kunnet gøre effektivt og positivt brug af dem. Det er bl.a. et springende punkt – det må jeg indrømme at det også er for mig – at kriterierne for at kunne give støtten skal være så objektive som overhovedet muligt.

Kl. 15.45

Jeg vil også gerne pointere, at de betingelser for opnåelse af støtte, som er skildret i bemærkningerne til lovforslaget, må siges at være en god ramme og et godt udgangspunkt, bl.a. at publikationerne skal henvende sig til en bred kreds af læsere og ikke må være rettet mod bestemte erhvervs- eller faggrupper eller medlemmer af de enkelte politiske partier eller foreninger.

Derudover skal mindst halvdelen af publikationens indhold være aktuelt nyhedsstof, og det skal være inden for et bredt emneområde. Desuden skal en tredjedel af det redaktionelle stof være selvstændigt journalistisk bearbejdet.

Disse tiltag vil fordre, at publikationens indhold bliver meget alsidigt.

Jeg synes også, at man går med livrem og selet, når det drejer sig om fordelingsudvalget, hvor der i det allerede nedsatte fordelingsudvalg, som består af tre personer, vil komme yderligere to medlemmer, som har et særligt kendskab til dagbladsvirksomhed, nemlig fra Danske Dagblades Forening og Dansk Journalistforbund, når der skal behandles ansøgninger efter de foreslåede bestemmelser.

Alt i alt mener vi, at det er et godt og positivt lovforslag.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ordføreren nævnte, at der var mange grunde til, at Dansk Folkeparti er glad for at være parlamentarisk grundlag for VK-regeringen. Jeg forstår ikke, at dette lovforslag skulle være en af disse grunde, selv om jeg godt kunne forstå mange andre årsager hertil. For der har været en lang diskussion om, hvorvidt det var rimeligt over for branchen, at man laver nogle regler, der træder i kraft den 1. januar, men som egentlig først bliver vedtaget efter nytår. Det troede jeg var en af Dansk Folkepartis anker i den politiske debat, der har været omkring netop det her lovforslag.

Hvad er det, der har gjort, at Dansk Folkeparti har skiftet mening, hvis man altså har det, for er det ikke stadig et problem, at man dermed skaber usikkerhed for branchen?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror ikke, at hr. Simon Emil Ammitzbøll behøver at bekymre sig så meget, for ved, at der har været nogle klagesager, mener vi, at det bedste simpelt hen vil være at få den her ordening på nuværende tidspunkt. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, der vil være noget til hinder for, at der vil komme nogle bemærkninger, så det her kan blive effektueret.

Så at det kommer til at være en virkning med tilbagevirkende kraft, må jeg da sige er yderst givtigt, i stedet for at man lige pludselig stod og ikke kunne uddele fra en pulje. Det mener jeg ville være yderst uhensigtsmæssigt for de blade, som har berettigelse til at kunne modtage en støtte.

Og så vil jeg sige, at det her jo er en puljeordning, som kommer til at være i kraft 1 år ad gan-

gen, så jeg tror altså ikke efter min bedste overbevisning, at der er nogen, der kommer i klemme.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Således beroliget vil jeg gå videre til næste spørgsmål.

Hr. Kristian Thulesen Dahl, der har været ordfører tidligere på dette spørgsmål her i salen, har jo sagt, at Dansk Folkeparti *ikke* ville være argumentresistent i forhold til, hvad oppositionen måtte komme med. Hvis det er tilfældet, så kan lovforslaget vel nå at ændre sig, inden den endelige vedtagelse, altså efter nytår. Det faktum kan fru Louise Frevert vel ikke komme uden om.

Den anden ting er: Jeg synes, at vi skal slå fast, mens lejlighed er, at den nuværende ordening ville fortsætte, hvis det var Dansk Folkepartis ønske. Så hvis der var et flertal i Folketinget for, at det her først skulle træde i kraft til næste år, ville det blive sådan. Det er fakta i den her sag.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Man kan jo anske tingene på flere forskellige måder, og jeg vil nok sige, at vi har en helt ny situation, for det her er jo en helt ny pulje, der er kommet. Det er en ny pulje på 10 mio. kr., og derfor er det en ny situation. Af den grund mener jeg, at det vil være bedre at vedtage det her, så det har en tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2006, da den større pulje på flere hundrede millioner er en helt anden snak, der skal diskuteres. Og den har vi hele næste år til at kunne diskutere, fordi den først skal træde i kraft fra den 1. januar 2007.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg sådan set enig med fru Louise Frevert i, at det her lovforslag indeholder adskillige meget fornuftige ting, så det er slet ikke udelukket, at vi kunne ende med at være så positive, at vi ville stemme for det.

Men jeg vil bare spørge fru Louise Frevert, om de betingelser, der er opstillet for at få støtte, er færdigforhandlet mellem regeringen og Dansk Folkeparti, eller om vi godt kunne komme til at drøfte dem.

Jeg vil nævne, at der fra Dansk Fagpresse er anført, at man ikke synes, at de betegnelser og de kriterier måske alle sammen er helt objektive.

Så vil jeg nævne, at man også har nogle tidsmæssige krav, som i hvert fald ville få den konsekvens, at ugeavisen Notat ifølge de informationer, jeg har fået, ikke ville kunne nyde godt af denne støtte. Jeg synes ellers, at det er et blad, der på mange måder lever op til alle de andre kriterier, der er. Hvis de kriterier, man har lagt ned her, faktisk får nogle uhensigtsmæssige konsekvenser, så kunne det vel være en idé at kigge på dem.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror ikke, det ville være særlig hensigtsmæssigt, at vi som politikere skulle sætte de kriterier. Jeg mener – det sagde jeg også i min ordførertale – at det er meget nødvendigt, at det er objektive kriterier.

Derfor tror jeg helt klart, at det fordelingsudvalg, som bliver nedsat, oven i købet med to branchefolk oven i de tre, som er i det almindelige fordelingsudvalg, vil være kompetente folk, der vil komme til at udarbejde de retningslinjer og kriterier.

Som jeg også har indtryk af, er det også en sag, som hører til ministerens område. Det vil altså sige, at vi som politikere faktisk afstikker rammen for det her lovforslag, men at alle er meget lydhøre over for at være sikre på, at det er objektive kriterier, der kommer til at være gældende i den her lov.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men det, jeg forstår fru Louise Frevert siger, er, at hvad angår rammerne, er fru Louise Frevert indstillet på at indgå i en seriøs drøftelse, hvis der skulle være nogle problemer i rammerne. For jeg er meget enig med fru Louise Frevert i, at det ikke er os, der skal sidde hverken her eller i Kulturudvalget og bestemme, hvem der skal have pengene. Det ville føre for vidt og sikkert føre til meget skadelige resultater.

Men jeg vil bare gerne have bekræftet, at det er sådan, at vi godt i udvalgsarbejdet kan diskutere rammerne, hvis vi med udgangspunkt i de rammer, der nu er lagt, kan sige, at de faktisk får nogle uhensigtsmæssige konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror, det vil være mere hensigtsmæssigt, at udvalget faktisk laver kriterierne, for jeg tror ikke, vi skal have skudt i skoene, at vi skal være smagsdommere.

Det er jo den gamle diskussion om at være smagsdommer eller ikke smagsdommer. Og hvis jeg pludselig begynder at sige heroppe fra talerstolen, at jeg godt vil være med til at diskutere nogle indholdsmæssige kriterier for at kunne uddele penge fra den her 10-millioners-pulje, så tror jeg altså, at vi som udvalg får ørerne i maskinen og får et prædikat på os om, at vi vil være smagsdommere. Det mener jeg ikke vil være hensigtsmæssigt.

Der er nævnt et blad som Notat. Jeg skal jo ikke blande mig i det, men umiddelbart vil jeg da tro, at det med de kriterier, som er skitseret i det her lovforslag, ville være et dagblad, en avis, som ville gå ind under de rammer, der er, for at kunne få tilskud.

Men som sagt skal jeg ikke være smagsdommer. Jeg skal ikke være den, der skal nedfælde kriterierne. Derfor mener jeg, det ville være lidt bedre, at vi har nogle professionelle folk, som er inde i sagerne, og som vil kunne gøre det.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Nu var Dansk Folkeparti jo med til at få vedtaget en dagsorden her i Folketingssalen i foråret, som netop stadfæstede et princip om, at vi skulle se på disse tilskudsregler, vi behandler her i dag, sammen med tilskudsreglerne for dagbladene for netop at kunne se sammenhængen og for at kunne få tingene til at fungere samstemmende.

Må jeg forstå Dansk Folkeparti og ordføreren sådan, at man nu i partiet har fået en tilkendegivelse fra kulturministeren, som sikrer, at der nu er og bliver sammenhæng mellem de regler, som vedtages med denne lov, og de regler, som kommer til at gælde for dagbladene senere? For det må jo være kriteriet for, at Dansk Folkeparti kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg synes, at vi skal holde æbler og pærer adskilt. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi holder os til lige nøjagtig det her lovforslag, netop fordi det er et andet lovforslag. Det er et lovforslag for sig selv, det er et selvstændigt lovforslag.

slag, som behandler en pulje på 10 mio. kr., som ikke har noget at gøre med de andre nogle hundrede millioner, som skal til at træde i kraft fra 2007.

Nu skal jeg ikke gentage mig selv, men jeg anser det her for at være et helt andet tilbud til bladudgiverne, end der har været tidligere. Derfor synes jeg, at vi skal holde tingene fuldstændig adskilt og koncentrere os om det her lovforslag, som er på Folketingets bord på nuværende tidspunkt.

Kl. 15.55

Der er ikke nogen synergieffekt, og der skal også overholdes nogle aftaler, fordi der har været klager. Derfor mener jeg, det er meget, meget vigtigt, at man gør det på den her måde. Der kommer ikke til at være et vakuum. Jeg er helt sikker på, at de her ting kommer til at fungere, for det er en ny situation, og det er en ny pulje.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Dansk Folkeparti har været med til at ulejlige hele Folketingssalen med en folketingsbeslutning, der handler om, at der skulle være sammenhæng mellem den her støtteordning og den, der kommer til at gælde for dagbladene. Den nugældende støtteordning er blevet udskudt indtil flere gange, bl.a. også på Dansk Folkepartis foranledning. Hvad er det, der gør, at Dansk Folkeparti pludselig nu kan støtte det her lovforslag uden at vide, at der er en sammenhæng over til det, vi senere skal behandle om dagbladene, og dermed reelt går op imod sin egen folketingsbeslutning?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det her lovforslag er jo en effekt af det, som var en forespørgselsdebat her i Folketingssalen den 31. maj. Det er derfor, jeg pointerer, at det er en ny situation, og at det er en helt ny sag, som vi diskuterer. Det her lovforslag er nemlig affødt af det, netop på grund af, at den bladtildsudsordning, som man diskuterede tidligere, havde tre kategorier, som var hovedordning, overgangsordning og supplementsordning. Derfor er det en pulje for sig selv på de her 7 mio. kr., som så har været 7,6 mio. kr. tidligere.

Derfor kan jeg ikke forstå, at man skal blande, som jeg sagde tidligere, æbler og pærer sammen. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi holder tingene adskilt, og at vi tager stilling til lige nøjag-

tig det lovforslag, som er til beslutning og førstebehandling her i dag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt spørge om Dansk Folkepartis forhold til grundloven. Jeg ved jo, at det er noget, som optager partiet ganske meget. Mener ordføreren for Dansk Folkeparti så ikke, at det er lidt af et problem, at man har førstebehandling af et lovforslag i dag? Det træder i kraft om 14 dage godt og vel. Det bliver først endelig vedtaget engang sidst i januar eller februar. Er det ikke i modstrid med grundlovens bestemmelser om, at en lov skal have tre behandlinger i Folketinget, før den kan blive vedtaget?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror, man meget kort og klart kan sige, at det vil det ikke være, for så tror jeg heller ikke, at lovforslaget var blevet behandlet som en førstebehandling i salen i dag. Så det er det ikke.

Det her har simpelt hen noget at gøre med, at man skønner, at det er den rigtige måde at gøre det på, for det er altså kun en pulje, der kommer til at kunne virke i 1 år. Hvis man bliver ved med at udskyde tingene, som hr. Holger K. Nielsen foreslår, ved, at vi skal til at effektuere det i 2007 i stedet for 2006, så opstår der jo lige netop et vakuum. Det er der ikke nogen grund til der gør, og derfor er det vigtigt, at man får vedtaget et lovforslag, så man kan få det til at blive effektueret med tilbagevirkende kraft.

Så jeg vil svare klart nej på hr. Holger K. Niensens spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det må vi så bore nærmere i, når det kommer i udvalg.

Men først hvad angår substansen, har jeg så ikke ret i, at man da bare kunne have forlænget den eksisterende ordning, som man har gjort det flere gange? Der er vel intet som helst i vejen for, at man kunne have forlænget den eksisterende ordning og så afventet, at man fik en samlet løsning for både dagblade og dagbladslignende publikationer?

Dernæst er det da sådan, at lovgivning med tilbagevirkende kraft kan man da ikke. Er fru Louise Frevert enig i, at Folketinget bare skal være gummistempel for regeringen og så sørge for flertallet? Vi har jo ingen indflydelse på det

her, for loven træder jo i kraft, før vi får forslaget til udvalgsbehandling bogstavelig talt. Det holder da ingen steder.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror nu, at det holder meget godt. Men jeg vil lige svare helt konkret på hr. Holger K. Nielsens første del af spørgsmålet: Nej, jeg mener, at den her måde, man har gjort det på, er meget mere hensigtsmæssigt, netop på grund af at man giver støtten direkte til bladudgiveren i stedet for at give den til distributøren. Det mener jeg er et af de mest væsentlige punkter i hele det her lovforslag, netop at pengene går direkte til bladudgiveren, i stedet for at man har nogle mellemregninger. På den måde ved man, hvor pengene går hen, og man kan se gennemsigtigheden i det her. Så helt klart: Jeg kan slet ikke se, at der er de store problemer i det.

Men det er klart derfor, at hr. Holger K. Nielsen og undertegnede er medlem af to forskellige partier, for vi ser jo tingene på en forskellig måde. Og hvis der havde været nogen som helst spørgsmålstegn at sætte ved det her lovforslag med hensyn til, om det kunne lade sig gøre eller ikke kunne lade sig gøre, så, som jeg sagde tidligere, tror jeg nu ikke, at det ville være blevet førstebehandlet her i salen i dag.

Kl. 16.00

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører, som nu får ordet, er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg skal ikke gentage det, som er fremført af Venstres ordfører, og som vi i Det Konservative Folkeparti er enige i.

Det her er en sag, som behandles på den her måde for at undgå en sag om ulovlig statsstøtte til den generelle bladdistribution. Der bliver altså etableret en særordning for blade, der medvirker til demokratisk debat, kulturel og samfundsmæssig oplysning, i virkeligheden rigtig gode formål. Blade, der ellers ikke ville kunne opnå støtte, får så med den her særordning en mulighed for at komme ud og få støtte.

Det, jeg synes er vigtigt her at pointere, er, at der holdes fuldstændig armslængde fra de bevillende myndigheder til politikerne. Der laves altså en biblioteksstyrelse, hvor der er udnævnt nogle mennesker, der skal sidde og ud fra nogle på forhånd fastlagte kriterier være med til at fin-

de ud af, hvilke blade der skal have, og hvilke blade der ikke skal have.

Jeg vil også her nævne, at der rent faktisk sker en forøgelse af de midler, der bliver anvendt til bladdistribution, fra 7,6 mio. kr. til 10 mio. kr., altså en ganske kraftig forøgelse.

Så vil jeg prøve at foregribe begivenhedernes gang i spørgsmålet om tilbagevirkende kraft af lovforslaget og komme lidt ind på det af hr. Holger K. Nielsen stillede spørgsmål til fru Louise Frevert. Som udgangspunkt har hr. Holger K. Nielsen da ret i, at det ikke er kønt, når man laver love med tilbagevirkende kraft, og det er jo det, der er tale om. Men der er ikke tale om grundlovsstridigheder her, for loven er ikke gyldig, før den har været igennem tre sagsbehandlinger her i salen. At den så får tilbagevirkende kraft, er ikke nødvendigvis grundlovsstridigt, og det er slet ikke betænkeligt i den konkrete sag.

Hvorfor er det så ikke det? Jo, fordi der er en eksisterende ordning, som simpelt hen løber ud nytårsaften, den 31. december, hvor der så ikke er flere midler.

Der er ikke nogen blade, der kan have en berettiget forventning om, at de skal have støtte i henhold til en ordning, som løber ud. Der er nogle, der kan blive skuffede over, at de ikke får noget, og der er nogle, der kan blive glade over, at de får noget, men der er ikke nogen, der kan have en berettiget forventning. Så derfor mener jeg ikke, at der i og for sig er noget betænkeligt ved, at loven får ikrafttræden med tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men der er vel intet i vejen for, at man kunne forlænge den eksisterende ordning, indtil det her var endeligt vedtaget. Og der er jo tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft i den forstand, at der vel skal udstedes en bekendtgørelse før 1. januar. Det går jeg ud fra. Det ved jeg ikke om den konservative ordfører kan bekræfte, men jeg går ud fra, at der skal laves en bekendtgørelse om, hvordan det her skal administreres, og hvem der skal sidde i det der udvalg, hvem der skal ordne det, før loven er endeligt vedtaget.

Det er da om ikke grundlovsbrud – det må vi så se nærmere på – så i hvert fald lovsjusk i allerhøjeste potens. Jeg må tilstå, at jeg sjældent har set noget så sjusket som det her, noget så betænkeligt både over for Folketinget og også med

hensyn til, hvordan lovgivning i det hele taget skal foregå.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er slet ikke enig i de meget stærke gloser, der her bruges. Hvorfor skal den eksisterende ordning ikke forlænges? Jamen det skal den ikke, fordi den ikke er så god som det, vi får – alene det, at der ikke er så mange midler i den eksisterende ordning som det, der kommer ind i den nye ordning.

Med hensyn til det rent lovtekniske, så ved jeg ikke, hvornår Kulturministeriet vil lave en bekendtgørelse, men jeg ved, at en lov kun kan være gyldig, når den har været igennem første, anden og tredje behandling, og tredjebehandlingen gennemfører vi altså i januar, og så får loven ikrafttræden fra 1. januar. Det vil sige, at blade, der opfylder de her kriterier, som er sat ned i lovforslagets punkt 2.1, og som nyder begunstiggelse fra de her mennesker, der er sat til at vurdere, om der kan gives støtte eller ej, armslængdepersoner, kan få, hvis de opfyldte kriterierne pr. 1. januar 2006. Det er der sådan set ikke noget betænkeligt eller noget mærkeligt i.

Kl. 16.05

Jeg forestiller mig da også, at bekendtgørelserne ligger klar, når det er sådan, at de mennesker, der skal administrere lovgivningen, begynder deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det gør de vel den 1. januar, må man da gå ud fra. Og det vil sige, at den her ordning jo starter den 1. januar, også i praksis, og derfor må der da ligge nogle retningslinjer den 1. januar, når de mennesker skal begynde også at administrere den her ordning.

Det indebærer jo i praksis, at Folketinget under anden og tredje behandling alene er gummistempel for regeringen og flertallet. De kan bare gå hjem, for ordningen er gået i gang, den er startet. Der er formentlig lavet bekendtgørelse, før anden- og tredjebehandlingen er færdiggjort. Det er jo fuldstændig urealistisk, at der kan ændres noget som helst. Det vil jo måske endda være uhensigtsmæssigt at gøre det, fordi man er startet på ordningen.

Det er jo en fuldstændig vanvittig måde at lovgive på, i stedet for at man lige forlængede

den eksisterende ordning de der 2 måneder, som det måske ville være, så man fik det her i orden og fik loven ordentligt igennem, og så kunne man så starte det derefter.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nej, Folketinget er ikke gummistempel. Nu ligger der i den her lov en ramme for, hvordan vi laver dagbladsdistribution for blade, der ikke udkommer hver dag, og der er fastsat nogle kriterier for, hvilke mennesker man skal bruge, og hvilke kriterier de mennesker skal bruge, når der skal gives penge til dagbladsdistribution.

Når Folketinget ikke er gummistempel, så er det, fordi der bliver mulighed for at lave påvirkning af lovgivningen under anden og tredje behandling. Det, vi taler om der træder i kraft, er den ydre ramme, men jeg mener, den kan udnyttes på flere forskellige måder.

Der er ikke tale om, at loven allerede træder i kraft den 1. januar. Den har ikrafttræden den 1. januar, det er korrekt, men først når lovforslaget er endeligt tredjebehandlet, er det gyldig og kan sendes til statsministeren, der kan bære loven til dronningens underskrift, hvorved den så får ikrafttræden på et tidspunkt, der ligger tidligere.

Jeg anerkender, at det ikke er normalt, men det er ikke nødvendigvis betænkeligt på et sagsområde, hvor det er sådan, at de, der begunstiges af den her lov, ikke på forhånd kan have nogen berettiget forventning om, hvorvidt de vil få, eller om de ikke vil få.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kunne nogle jo godt tro på, at når der var et flertal i Folketinget, der sagde, at den eksisterende ordning skulle videreføres, indtil der var indført en ny, så mente de det alvorligt, men jeg kan jo ikke gøre hr. Jakob Axel Nielsen ansvarlig for Dansk Folkepartis ageren i den her sag. Men er realiteten ikke, at det er fuldstændig unødvendigt hastværk? Man kunne bare forlænge ordningen og så køre det her igennem på helt almindelig vis, og det ville der ingen problemer være i overhovedet.

Jeg har jo svært ved at forstå motivet hos regeringen og regeringspartierne og Dansk Folkeparti til, hvorfor man skal gøre det på den her måde, der jo mildt sagt ikke er elegant og heller ikke helt sædvanlig.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Som jeg har forstået, læner vi os op ad en kritik, måske en sag ved EF-Domstolen om ulovlig statsstøtte, hvis det er sådan, at man ikke sørger for at få lavet helt ny lovgivning på det her område.

Det betyder, at for de blade, som vi her taler om, som medvirker til udbredelse af den kulturelle og demokratiske debat, men som ikke udkommer hver dag, er vi nødt til at have en særordning, for at de også kan få støtte pr. 1. januar. Derfor har vi valgt at gøre det her, fordi det er det bedste, man kan gøre, når nu den generelle lov ikke kan være på plads til den 1. januar.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er problemet jo bare, at regeringen for et halvt år siden fortalte den samme historie om, at det var nødvendigt, at man nu suspendede den etablerede ordning og etablerede noget nyt, for ellers ville vi få en retssag på halsen, og det har vi ikke fået.

Er hr. Jakob Axel Nielsen sikker på, at det, vi gør nu, er nødvendigt? Eller gør man det bare, fordi man så kan afvise ethvert forsøg på at diskutere lovens substans med, at nu har vi jo sagt til dem, der skal leve under dette her, at det er sådan, den kommer til at se ud, og så kan man blive dejlig fri for at diskutere, at det også med den her lov er sådan, at vi i grunden ikke har noget at snakke om, fordi vi kan stemme for eller imod det, regeringen og Dansk Folkeparti er blevet enige om?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må på det bestemteste afvise hr. Per Clausens mistanke om, at det her er noget, man laver, fordi man ikke vil diskutere med Folketinget. Det vil man meget gerne.

Kl. 16.10

Lad mig lige sige, at jeg jo ikke kan give nogen garanti for, at Kommission og EF-Domstolen vil eller ikke vil komme med en retssag. Men regeringen kan blot konstatere, at der er problemer med, at noget eventuelt kunne være statsstøtte, og så finder jeg, at det er udtryk for rettidig omhu, at man tilrettelægger tingene sådan, at man i hvert fald kommer uden om den kritik.

Det skal jo ikke være sådan, at en regering går lige til grænsen. Hvis man vurderer, at der er en rimelig risiko for, at man kan få et sagsanlæg, så

bør man sørge for at undgå det. Og det er det, man gør ved at udskille det her lovforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Der er bred enighed om, at der fortsat skal være distributionsstøtte til de dagbladslignende blade eller i hvert fald til de fleste af dem.

Den brede opbakning er Det Radikale Venstre en del af, men vi synes, der er en del problemer med det her lovforslag, bl.a. med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet. For hvad er det, der gør, at det kan lade sig gøre at vente til den 1. januar 2007, når det gælder dagblade, men at det ikke kan lade sig gøre for de dagbladslignende blade? Hvad er det, der gør, at det kan lade sig gøre at have lange overgangsordninger, når det gælder dagblade, men at det ikke kan lade sig gøre for de dagbladslignende blade? Og hvad er det, der gør, at EU-Kommissionen bruges som dårlig undskyldning for hastværk med hensyn til de dagbladslignende blade, men ikke for dagbladene?

Jeg har prøvet at få kulturministerens kollega, transportminister Flemming Hansen, til at forholde sig til, om det virkelig kan passe, at Danmark ville få problemer med EU, hvis ikke disse regler trådte i kraft den 1. januar. Det spørgsmål har i bedste fald resulteret i sort tale og ikke noget, der har nærmet sig et svar, hverken i det åbne samråd, vi havde i Folketingets Kulturudvalg, eller ved skriftlige spørgsmål til transportministeren.

Jeg har også spurgt, om Danmark ville få problemer med EU, hvis vi traf beslutningen om nye regler vedrørende distributionsstøtte til de dagbladslignende blade inden den 1. marts 2006 med ikrafttræden eksempelvis den 1. august 2006. Det har jeg ikke kunnet få et svar på, sandsynligvis fordi det ikke ville være et problem, men jeg vil gerne bede kulturministeren om at forholde sig til disse spørgsmål.

For sandheden er vel den, at den nuværende ordning alene bortfalder, fordi der ikke er et flertal i Folketinget, der vil noget andet. Det var sandheden i foråret, det var sandheden i august, det var det i november, og det er det såmænd også her i julemåneden. Det bedste ville være, at vi kunne lave en samtidig indfasning mellem de dagbladslignende blade og dagbladene.

Et andet problem er, hvorfor der ikke er de samme definitioner på, hvad der er et dagblad, og hvad der er et dagbladslignende blad, når vi altså lige ser bort fra udgivelsesfrekvensen.

Det er, som om at dette er et hasteforslag, som regeringen af prestigemæssige grunde holder fast i skal tromles igennem Folketinget på nuværende tidspunkt. Det er til utilfredshed for branchen, det er til besvær for læserne, og det er til ærgrelse for Folketinget.

Det Radikale Venstre kan godt se de gode intentioner, og vi vil gerne være med til at skabe gode rammer for bladene. Det, der mangler, er primært en god lovgivningsproces.

Kl. 16.15

Holger K. Nielsen (SF):

Intentionerne er vi også enige i, men jeg må altså indrømme, at når jeg ser på det lovforslag, vi behandler her i dag, er det noget værre roderi – for at sige det rent ud.

Jeg er helt, helt forbløffet over, at sagen får denne behandling. Vi havde forespørgselsdebatten sidst i maj måned, og på det tidspunkt var det meningen, at der skulle komme et lovforslag ved Folketingets åbning, så vi kunne have det færdigbehandlet i løbet af oktober måned. Det ville være en hurtig behandling, men det skulle kunne lade sig gøre. Men vi ventede og ventede. Der kom ikke noget som helst, formentlig fordi man ville tænke det sammen med den rapport, der kom om dagbladenes situation, vil jeg gætte på.

Men ikke desto mindre skal lovforslaget førstebehandles her lige før jul med ikrafttræden 1. januar og så anden- og tredjebehandling i januar og februar. Det er lovgivning med tilbagevirkende kraft, det er noget roderi, og det er at gøre grin med Folketinget.

Jeg ved ikke, om konferencen til januar om forholdet mellem regeringen og Folketinget bliver til noget, men hvis den skal holdes på et senere tidspunkt, burde denne sag være en case på konferencen. Den er simpelt hen udtryk for, at fordi regeringen har et flertal, er den i stand til at køre en lovgivningsproces, som tilsidesætter Folketinget og gør Folketinget til et gummistempe for det, flertallet i forvejen har besluttet sig til. Det er intet som helst andet, og det synes vi er en helt, helt uacceptabel måde at lovgive på.

Der bliver argumenteret med, bl.a. fra De Konservatives side, at der er en EU-retssag på vej, hvis vi ikke ændrer reglerne. Ja, men sandheden er jo, at heller ikke med det lovforslag, vi

står med i dag, har vi nogen garanti for, at der ikke kommer en retssag, for det kan også være i modstrid med EU-lovgivningen. Der er faktisk nogle af høringssvarene, som antyder, at der vil blive anlagt en sag ved EF-Domstolen, hvis det bliver vedtaget. Det er ikke modificeret, og man ved intet som helst om, hvorvidt det kan modificeres positivt over for Kommissionen. Med andre ord: Vi er på usikker grund. Men alligevel vil man køre det her igennem til ikrafttræden den 1. januar i stedet for det eneste fornuftige, nemlig at forlænge den eksisterende ordning de 2-3 måneder, der skulle til, for at vi kunne få sagen behandlet på en forsvarlig måde.

Som sagt ved jeg ikke, hvad vi vil stemme til sidst. Intentionerne er vi fuldstændig enige i, men hele indtrykket er dybt beskæmmende. Hvis man skulle give en karakter for den kunstneriske udførelse og bruge den nye karakterskala, ville den blive -3.

Per Clausen (EL):

Ja, det er jo ikke hver dag, jeg kan starte med at sige, at her er et lovforslag, jeg i grunden meget gerne ville ende med at stemme for. Men sådan er det faktisk her, fordi det på mange måder udtrykker en fornuftig intention og også indeholder en række fornuftige elementer.

Der er sagt meget om proceduren, så det vil jeg ikke trampe yderligere rundt i, men bare sige, at det er ubegribeligt, hvorfor vi skal have denne procedure, for der er jo mange måder, man kunne have undgået den på. En havde været at reagere lidt hurtigere på Folketingets vedtagelse fra maj måned, og en anden havde været – når man nu ikke er hurtigere, end man er – at give sig ordentlig tid i den afsluttende fase og sige, at når man har haft en EU-problematisk ordning i så lang tid, sker der nok ingen ulykker ved, at der går en måned eller to mere.

Når der er lidt afgørende ved proceduren, er det selvfølgelig også, fordi den er relevant for, om det kan betale sig at bruge energi på at diskutere substansen i forslaget. Jeg mener, der er to punkter i lovforslaget, som burde kunne gøres bedre, uden at det sådan set ville stride imod hverken regeringens eller Dansk Folkepartis grundprincipper, i hvert fald ikke som jeg kender dem.

Det første er at skabe en sammenhæng mellem den ordning, der foreslås her, og den ordning, der gælder for dagbladene. Jeg har forstået, at det ville være et stort statustab for regeringspartierne og regeringens støtteparti at ud-

sætte lovforslaget, indtil man fik en lov om dagbladene på plads. Men der er også andre måder, hvorpå man kunne sikre en parallelitet, f.eks. ved at aftale, hvad det var for nogle grundelementer, der skulle indgå i lovforslaget og være parallelle med det, der kommer til at gælde for dagbladene. Det synes jeg i hvert fald kunne være en vigtig ting at få på plads.

Kl. 16.20

Det andet er kriterierne for at give støtte. Man har ud fra en umiddelbar betragtning – og det er sikkert kun en umiddelbar betragtning, som ikke har hold i virkeligheden – lagt sig fast på nogle lidt tilfældige ting. Hvorfor er det f.eks. lige 37 gange om året, publikationen skal udkomme, og ikke 36 eller 40? Og har man tænkt over, hvilke konkrete publikationer man rammer eller ikke rammer? Det synes jeg nok er noget vi godt kan bruge lidt energi på i udvalgsarbejdet, hvis der vel at mærke kan laves noget om, for ellers er der jo ingen grund til at sætte gang i den store papirmølle.

Der er også et spørgsmål om rammerne, nemlig beskrivelsen af, hvad der er dagbladslignende. Det skal have en bred kreds af læsere, og så er der nogle flere ord, men umiddelbart virker det altså, som om det kunne give anledning til, at nogle skal udøve en eller anden form for smagsdommeri, og det skal man måske nok bestrebe sig for at undgå.

Det sidste er beskrivelsen af, hvad der er aktuelt nyhedsstof. Her synes jeg måske også, at beskrivelsen i virkeligheden er for snæver til at være acceptabel.

Alt dette kan vi jo snakke om i udvalget, og så kunne det måske ende med, at Enhedslisten kunne stemme for et lovforslag, som ikke er perfekt, men hvor vi dog har følt, at vi har været med til at gennemføre en proces, som har givet et fornuftigt resultat. Men hvis det er sådan – det kan ministeren jo svare på – at det er enten forslaget her eller ingenting, vil vi selvfølgelig forholde os til det, og så er det nok tvivlsomt, om vi vil stemme for i sidste omgang. Men jeg vil sige, at det faktisk ville være lidt kedeligt for os, for vi vil meget gerne være med til at bære et lovforslag igennem, når det har et så udmærket og fortræffeligt formål.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg gerne takke for den spændende debat, som lovforslaget har givet anledning til.

Forslaget er jo – kan man sige – en opfølgning på debatten ved forespørgsel nr. F 17 den 31. maj

2005 om udvikling af pressestøtten. I forbindelse med den debat lancerede regeringen et forslag om støtte til dagbladslignende publikationer som eksempelvis Weekendavisen, Politiken Weekly, Newsweek og Notat. I mellemtiden har vi ventet på, at udvalget under Finansministeriet om tilskud til befordring af dagblade skulle afrapportere, så vi havde et seriøst grundlag for en samlet drøftelse af fremtidige støtteordninger på hele dagbladsområdet.

I den forbindelse har der været en del debat om, hvorfor det lovforslag om dagbladslignende publikationer, som vi behandler i dag, og et kommende lovforslag om befordringsstøtte til egentlige dagblade ikke fremsættes og behandles samtidig. Det er der rent faktisk en ret god grund til. Regeringen tilkendegav som nævnt allerede i foråret, at den nuværende støtteordning for momsfrigtage uge- og månedblade ville blive ændret. Ændringen skal sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, at bladtilskudsordningen ikke strider mod statsstøttereglerne og skal ses i lyset af en række statsstøttesager, som for øjeblikket verserer i EU-Kommissionen.

Ændringen skulle være trådt i kraft den 1. august i år, men dette tidspunkt blev først udsat til den 1. november og senere endeligt til den 1. januar 2006. Udsættelserne var nødvendige, fordi rapporten fra Finansministeriets udvalg, som jeg nævnte før, endnu ikke var færdig, og det derfor ikke var muligt at skabe den ønskede sammenhæng mellem planlagte støtteordninger på henholdsvis dagbladsområdet og området for dagbladslignende publikationer. Når det i den forbindelse er magtpåliggende for regeringen, at der ikke bør ske en yderligere forlængelse af den nuværende støtteordning for momsfrigtage uge- og månedblade, er det ganske enkelt, fordi en ansvarlig regering jo ikke kan sidde overhørig, at der er rejst spørgsmål om ordningens konkurrenceforvridende karakter.

Med Finansministeriets rapport, som blev færdiggjort for omkring en måned siden, fik vi etableret grundlaget for at fjerne kritikken gennem den omlægning, som lovforslaget lægger op til, og det er altså på den baggrund, regeringen nu foreslår en ny støtteordning til dagbladslignende publikationer, mens det bebudede lovforslag om fremtidens støtteordning til dagblade venter til foråret. Men jeg vil gerne understrege, at selv om processen i en ideel situation måske kunne have set lidt anderledes ud, er der i regeringens øjne ingen tvivl om, at indholdet af den foreslåede ordning både indebærer en betydelig

forenkling og ikke mindst klare forbedringer af den eksisterende ordning.

Kl. 16.25

For det første synes vi i regeringen, det er en klar forbedring, at tilskuddet fremover vil blive givet direkte til udgiverne, som så selv får mulighed for at vælge, hvem de ønsker at anvende som distributør. Det overordnede mål med støtten er jo i sidste ende at sikre udbredelsen og mangfoldigheden af disse dagbladslignende publikationer, fordi de bidrager til den demokratiske debat på samme måde som egentlige dagblade. Om målet opfyldes ved, at bladene omdeles af Post Danmark, Bladkompagniet eller en tredje distributør, er ikke afgørende for regeringen.

For det andet lægger vi med lovforslaget op til, at der afsættes lidt flere midler til formålet. Regeringen har hele tiden understreget, at der ikke er tale om en spareøvelse, og det holder vi fast ved. I 2004 blev der udbetalt 7,6 mio. kr. i direkte støtte til momsfrigitte uge- og månedssblade, og med den nye ordning foreslår vi, at puljen bliver på 10 mio. kr. under hensyn til, at nye blade kan komme i betragtning, da der er tale om en ny ordning med nye støttekriterier. Støttekriterierne vender jeg tilbage til om et øjeblik.

Jeg nævnte, at der med lovforslaget også sker en forenkling af den gældende ordning. Der sker en afkobling fra momsfrigørelsesreglerne i momslovgivningen, så en udgiver fremover ikke behøver forholde sig til andet end det foreliggende lovgrundlag, før han eller hun kan vurdere, om hans eller hendes publikation vil kunne opnå støtte. Endvidere har regeringen med forslaget søgt at etablere størst mulig sammenhæng med den foreslåede ordning for dagbladslignende publikationer og de anbefalinger, der gives i Finansministeriets rapport om en fremtidig støtteordning på dagbladsområdet. Så vel den foreslåede ordning som anbefalingerne vedrørende den fremtidige støtteordning på dagbladsområdet tager udgangspunkt i, at støtteberettigede blade skal rumme aktuelt nyhedsstof inden for et bredt emneområde og henvende sig til en bred læserkreds.

Jeg har noteret mig de bemærkninger, der er fremkommet om spørgsmålet, hvordan kredsen af støtteberettigede publikationer skal afgrænses nærmere. Jeg er helt sikker på, at vi nok skal nå frem til en ordning, der er så objektiv som muligt, og vi vil i det videre arbejde lægge vægt på, at støttekriterierne formuleres med størst mulig præcision. Vi vil ved den nærmere udformning

af ordningen lytte til de gode råd, der kommer i denne forbindelse.

Sluttelig vil jeg nævne, at når lovforslaget er blevet vedtaget, skal ordningen notificeres i EU i henhold til statsstøttere reglerne. Med henblik på at sikre, at der ikke opstår et støttømæssigt tomrum mellem den gældende og den kommende ordning, træder lovforslaget derfor i kraft den 1. januar 2006.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Først er det hr. Mogens Jensen.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Hvad er det, der gør, at regeringen kan være sikker på, at det forslag, der nu er lagt frem, kan godkendes af EU-Kommissionen? Den ordning, som er gældende, kunne jo være forlænget, indtil tingene er på plads, og hvornår forventer regeringen at få svar på, hvorvidt den ordning, man nu foreslår, er i overensstemmelse med EU-Kommissionens regler? Det er det ene.

For det andet vil jeg godt høre, om kulturministeren inden anden- og tredjebehandlingen af forslaget vil tilkendegive over for Folketinget, på hvilke punkter der vil være en præcis sammenhæng mellem de principper, der ligger til grund for støttetildeling ifølge dette lovforslag, og det, der bliver gældende for dagbladene med udgangspunkt i den rapport om dagbladenes støtte, der udkom tidligere på efteråret.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er vores vurdering, også efter samråd med vore juridiske rådgivere, at forslaget er i overensstemmelse med EU-retten. Regeringen fremsætter jo ikke forslag, hvis vi ikke mener, de er i overensstemmelse med gældende ret.

Så spørges der, hvilken sammenhæng der er mellem den foreslåede ordning og de forslag, Finansministeriets rapport kom med angående dagbladskonstruktionen. Der vil være den sammenhæng, at vi vil sikre, at ordningen her kommer til at køre parallelt med dagbladenes ordning – forstået på den måde at der ikke kommer noget overlap, og at de to ordninger skal supplere hinanden. Med hensyn til den nærmere udformning skal jeg nok sørge for, at der kommer et bekendtgørelsesudkast inden tredjebehandlingen af lovforslaget her i Folketingssalen, så udvalget kan nå at se det i januar måned.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg forstår, at kulturministeren henholder sig til de juridiske vurderinger i ministeriet. Det har vi jo hørt før i forbindelse med andre sager, men det er jo ikke altid, det holder vand.

Kl. 16.30

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren en gang til: Hvornår ved vi, om denne tilskudsordning er i overensstemmelse med EU-reglerne? Og er sandheden egentlig ikke, at vi ikke kan få det at vide så betids, at det ikke lige så godt kunne betale sig at forlænge den ordning, vi har nu, så der blev tid til debat og tid til at få tingene på plads og få dem til at hænge sammen med støttekriterierne for dagbladene?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringens holdninger og juridiske anbefalinger holder altså altid vand, forstået på den måde at de er vendt og drejet fra flere forskellige sider, og jeg kan da ikke erindre sager, hvor regeringen er gået totalt i vandet.

Hvis spørgeren tænker på f.eks. TV 2-sagerne, som jo også hører under medieområdet, må jeg sige, at der jo ikke er nogen, der har korrigeret vores holdning på området. Nogle store selskaber har anfægtet den og har igen sendt sagen i omløb i Kommissionen, men vi står nu stadig ved vores vurdering af sagen.

Med hensyn til tidsperioden ville det være komplet uansvarligt, og jeg er sikker på, at hvis vi var i den situation, at vi havde en socialdemokratisk regering, ville den agere på præcis samme måde, som VK-regeringen gør. Når vi ved i regeringen, at der er risiko for en statsstøttesag, og når vi ved, at der er anlagt sag mod den konstruktion, vi har valgt, bliver vi nødt til at handle.

Vi opsagde ordningen helt tilbage i maj måned, og der var ingen som helst juridiske problemer med at opsige den. Vi har forlænget den til endeligt ophør den 1. januar, så folk har ikke haft nogen som helst berettiget grund til at tro, at der skulle komme mere tilskud efter den 1. januar – overhovedet ikke. Men regeringen vil godt lave en ny ordning, fordi vi synes, det er rimeligt at støtte demokratiet og pluralismen ved at have en ordning på området, og den træder så i kraft den 1. januar.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg kan forstå, at kulturministeren er sat på en lidt utaknemlig opgave.

Udsættelserne, som vi har været vidne til i løbet af året, skete på grund af, at rapporten om dagbladene blev forsinket, sagde kulturministeren. Men det interessante er jo, at inden rapporten var færdig, udtalte transportministeren, at regeringen alligevel ikke ville beskæftige sig med de dagbladslignende blade, sådan som Folketinget ellers allerede i maj havde bedt regeringen om at gøre. Men jeg glæder mig da over, at kulturministeren i det mindste mener, at processen godt havde kunnet se anderledes ud; det er jeg i hvert fald enig i.

Der vil blive lyttet til udvalget. Sådan forstår jeg kulturministerens kommentar, og tak for det. Men er problemet ikke, at jo mere kulturministeren lytter – og det håber jeg da han gør – desto større problemer får vi i virkeligheden, når det gælder om at forberede branchen ordentligt på de vilkår, der skal gælde? Det er så at sige en lose-lose-situation.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det er en win-win-situation, for branchen er tilfreds med denne konstruktion. Jeg hørte godt nok før en replik fra en anden ordfører, som også havde forstået det på den måde, at branchen er utilfreds, men branchen er tilfreds med konstruktionen, og når man spørger dagbladene, er de også tilfredse.

Sagen er jo, at der puttes flere penge ind i en mere gennemsigtig ordning, fordi vi forhøjer beløbet til 10 mio. kr. Der er ikke nogen, som har haft nogen som helst berettigede forventninger om, at ordningen skulle fortsætte efter den 1. januar. Den er låst og lukket, men så har regeringen lavet en ny ordning, som vi synes er bedre: For det første – og først og fremmest – fordi den rammer udgiverne direkte, for det andet fordi der er flere penge i den, for det tredje fordi der er mere gennemsigtighed, og for det fjerde fordi det er et uvildigt udvalg, som skal fordele pengene. Så alt i alt synes vi, det er en klar win-win-situation for de dagbladslignende publikationer.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Indrømmet: Der er indholdsmæssigt meget fine takter i dette lovforslag, og det har jeg også alle-

rede sagt. Det er ikrafttrædelsen, som er det store dyr i Åbenbaringen.

Lige før var jeg lidt i tvivl om, hvorvidt jeg virkelig hørte rigtigt, eller om det var en såkaldt freudiansk fortællelse fra kulturministerens side, da kulturministeren sagde, at branchen var tilfreds. Ja, dagbladene synes, at det er godt, men det tror da pokker, for det er jo ikke dem, det handler om, så de kan jo være lige så tilfredse, det skal være. Det hjælper bare ikke så meget.

Kl. 16.35

Men med hensyn til EU vil jeg gerne stille et meget konkret spørgsmål: Vurderer ministeren, at et lovforslag vedrørende en ny støtteordning som afløser for den hidtidige støtte til de dagbladslignende uge- og månedsblade, som vedtages inden 1. marts 2006 med ikrafttrædelse 1. august 2006, vil give staten problemer med EU – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen har klart vurderet, også ud fra konsultation med vores juridiske rådgivere, at hvis vi ikke lavede en ny ordning pr. 1. januar, kunne vi risikere at få statsstøtteproblemer. Sagen er nemlig, at der er nogle, som vil anlægge sag imod ordningen og føre den til Kommissionen, og vores juridiske rådgivere har vurderet, at vi kunne risikere at tabe en sådan sag.

Vi handler ansvarligt, vi handler med rettidig omhu, vi sørger for en parallelisering med dagbladsstrukturen, og som spørgeren også selv var inde på, må man sige, at de faktuelle, de principielle ting i lovforslaget jo er ganske fornuftige. Vi sikrer, at den ordning, som træder i kraft den 1. januar, stiller flere penge til rådighed for publikationerne, så jeg har meget vanskeligt ved at se, hvad man kan være så utilfreds over.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er bare for at være helt sikker på, hvad det er kulturministeren siger. Jeg forstod det i hvert fald på den måde, at kulturministeren ikke er afvisende over for, at der i den fortsatte politiske proces kan ske ændringer af lovforslaget, og det synes jeg er vigtigt, når man skal se på, hvor meget energi man skal lægge i arbejdet med forsla-

get. Hvis det er sådan, at der ikke kan laves noget om, er tiden jo dårligt anvendt på at besvære sig, men hvis vi rent faktisk kunne få gennemført nogle af de korrektioner, som jeg selv synes ville være fornuftige, kunne det måske betale sig at bruge en del tid på det, også hen over jul.

Jeg vil altså bare gerne have ministerens bekræftelse på, at det ikke er et færdigt lovforslag, forstået på den måde at det enten bliver vedtaget, som det ser ud her – altså uden ændringer – eller også slet ikke bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Årsagen til, at jeg tilkendegav her fra Folketingets talerstol, at jeg vil sørge for et færdigt bekendtgørelsesudkast inden tredjebehandlingen af forslaget, er, at jeg godt vil i dialog med Kulturudvalget om det. Derfor kommer udkastet til Kulturudvalget, inden vi skal tredjebehandle lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ja, det er jo sådan set ganske udmærket, men det, jeg også gerne vil vide, er, om der findes nogen som helst mulighed for, at kulturministeren under behandlingen af lovforslaget kunne blive overbevist om, at der måske er nogle u hensigtsmæssigheder i formuleringerne om, hvem der er omfattet af lovgivningen. Det synes jeg sådan set er en lille smule afgørende.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

For at gøre det helt klart: Regeringen har kun ét formål med lovgivningen, og det er at sikre en pluralistisk debat og en mangfoldighed, og at der stadig er økonomi til at udgive dagbladslignende publikationer. Hvis man kan påvise, at der er nogle problemer og nogle u hensigtsmæssigheder, er vi derfor meget villige til at se på dem. Formålet er sådan set kun at lave den bedst mulige lovgivning til gavn for de dagbladslignende publikationer, så gode forslag ønskes altid, og dem vil vi selvfølgelig lytte til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 14. december 2005, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.39
